

הת (קרית שמונה) 69414-05-25 - יעקב מסילתי נ' מדינת ישראל

ה"ת (קרית-שמונה) 69414-05-25 - יעקב מסילתי נ' מדינת ישראל-שמונה

ה"ת (קרית-שמונה) 69414-05-25

יעקב מסילתי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[11.07.2025]

כבוד השופט ערן בר אור

החלטה

1. המבקש הינו הבעלים של רכב מסוג דאצ'יה הנושא לוחית זיהוי מספר 182-90-501 (להלן: "הרכב"). בתאריך 25.4.2025 נתפס הרכב על ידי משטרת ישראל לאחר שעלה חשד כי נהג הרכב באותה העת, ג"ה, ביצע עבירה פלילית בהיותו ברכב. להשלמת התמונה יצוין כי כנגד ג"ה הוגש כתב אישום, בגין אותו חשד, וההליך בעניינו מתנהל. בבקשה שלפני עתר המבקש להחזיר לרשותו את הרכב. לטענתו, בהמשך תפיסת הרכב על ידי המשיבה נגרמת פגיעה קשה בזכותו הקניינית של המבקש. בדיון שהתקיים בפני טען ב"כ המבקש כי ג"ה (להלן: "הנאשם"), איננו בעל הרכב, והרכב נמסר לידי לצורך הגעה וחזרה לעבודה בלבד. עוד נטען כי המבקש מנהל משק חי, והרכב משמש אותו לעבודה וגם לצרכים משפחתיים ומנהליים. עוד נטען כי "המבקש יהיה מוכן לכל תנאי שבית המשפט יורה, איסור דיספוזיציה, ערבות כספית, ערבות צד ג' כדי שהרכב יוחזר לידי כדי שיוכל לשמש אותו, הוא מתחייב לא לבצע שום שינוי ברכב, לא חיצוני ולא פנימי. חוץ מטיפולים מכניים שהרכב צריך כדי להמשיך ולנסוע עד החלטה אחרת של בית המשפט והוא מתחייב להביאו לביתה משפט ככל שיידרש".
3. הגם שבתגובתה בכתב התנגדה המשיבה להשבת הרכב לידי המבקש "היות ועסקינן בראיה מהותית בתיק וכן לאור כלל הראיה הטובה ביותר", בדיון עדכן ב"כ המאשימה כי המאשימה לא תתנגד להחזיר את הרכב למבקש, בכפוף להצהרת הנאשם על ויתור "כלל הראיה הטובה ביותר".
4. בתגובה בכתב שהתקבלה מבאת כוחו של הנאשם נטען כי: "הנאשם עומד על חפותו והתיק ינוהל עד תום. הנאשם אינו צד לבקשה ואינו מוותר על טענות משפטיות העומדות לו. המאשימה היא האמונה על הראיות, על דרך הגשתן והצגתן - היא ולא ההגנה".

דיון והכרעה

5. פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), היא המסדירה את הכללים הנדרשים לבחינת בקשתו של המבקש, וליתר דיוק יש לבחון בענייננו את האמור בסעיף 32(א) ובסעיפים 33-35 לפקודה, הקובעים:
32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. [...]
33. נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.
34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.
35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.
6. עיקרם של הדברים הקבועים בסעיפים אלה, מקנה למשטרה את הזכות לתפיסת חפץ באם קיים יסוד סביר להניח שבחפץ נעברה עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. חפץ שנתפס כאמור, רשאית המשטרה לשמרו עד שיוגש לבית המשפט, בכפוף להחלטה אחרת עליה יורה בית המשפט, אם לבקשת המשטרה או לבקשת אדם התובע זכות בחפץ. עוד נקבע כי ככל שלא הוגש המשפט בתוך שישה חודשים מיום שנתפס על ידי המשטרה, תחזיר האחרונה את התפוס לאדם ממנו נלקח, אלא אם יתיר בית המשפט את הארכת התקופה המותרת לתפיסה.
7. במקרה שלפני, נחה דעתי כי הרכב שנתפס עונה על האמור בסעיף 32 לפקודה, מאחר שמדובר בחפץ אשר שימש לכאורה כאמצעי לביצוע עבירה או שנעברה באמצעותו עבירה, ועל כן החזקתו בידי המשיבה נעשית כדין.
8. כידוע, באיזון החוקתי הנדרש לצורך הכרעה בגורלו של תפוס לפני סיום ההליכים המשפטיים, יש להתחקות אחר מיגוון התכליות שברקע סמכות התפיסה הנתונה לרשות, המקרינות, כל אחת, על סוגיית שחרור החפץ והתנאים לכך (ר' בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.2006)). במקרה שלפני, תכלית התפיסה העיקרית, כעולה מטיעוני המשיבה, הינה תפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט בהתאם "לכלל הראייה הטובה ביותר".

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור כי ניתן יהיה להורות על שחרור הרכב למבקש, בתנאים שיבטיחו כי ערכו הראייתי, כמוצג בתיק, לא ייזק. זה המקום לציין כי עיינתי בתיק החקירה הקשור לכתב האישום שהוגש כנגד הנאשם, במסגרת הליך בקשת המשיבה להורות על הארכת תנאי שחרורו של הנאשם, שהתנהל בפני. במסגרת אותו דיון טענו הצדדים בפני גם באשר למחלוקת ראייתית אודות הרכב שנתפס. משכך, ההחלטה שלהן לקחה בחשבון גם את הטענות הראייתיות שהוצגו בפני, בקשר לרכב, על ידי באת כוחו של הנאשם במסגרת טענותיה בהליך המתנהל נגדו.

10. בעניין זה אעיר כי לא אוכל לקבל את גישת ב"כ הנאשם, על פיה הוא אינו צד להליך הנוכחי. הגם שמבחינה פורמאלית לא צורף הנאשם כמשיב לבקשה, הרי משהתבקשה תגובתו ונוכח האפשרות לפגיעה בזכויותיו הדיוניות בהליך שמתנהל מולו, הפך הנאשם למשיב מהותי, והיה ראוי להגיש תגובה עניינית לבקשה ולהצעה לשחרר את הרכב בתנאים שלא יפגעו בזכויותיו, ולא להסתפק בתגובה לאקונית המטילה את הנטל על המשיבה.

11. נוכח האמור לעיל, אני מורה כי הרכב יוחזר למבקש בכפוף לתנאים הבאים:
א. אני אוסר על המבקש למכור את הרכב, למוסרו לאחר או להוציאו מרשותו עד למתן החלטה סופית בבקשה לחילוט (צו איסור דיספוזיציה).

ב. אני אוסר על המבקש לעשות כל שינוי ברכב, חיצוני או פנימי, למעט טיפולים שגרתיים במוסך.

ג. המבקש יעמיד את הרכב לזכות המשיבה בכל עת שיחויב לעשות כן על-ידי צו של בית-המשפט.

ד. על מנת להבטיח כי ערכו הראייתי של הרכב לא ייפגע, אני מתיר למאשימה ולנאשם בת"פ 65549-05-25 מדינת ישראל נ' הייב, לבדוק ולתעד את הרכב התפוס בטרם שחרורו. מודגש כי ככל שהנאשם יבקש לבדוק את הרכב, הדבר יבוצע לאחר תיאום עם ב"כ המשיבה, ובאופן דומה לאופן מתבצעות בשגרה בדיקות רכב תפוס על ידי מומחה הגנה (כאשר שוטר מלווה את הבדיקה ואף מתעד אותה).

בדיקה ותיעוד של הרכב, כאמור בסעיף זה, תוכל להתבצע על ידי המשיבה והנאשם עד לתאריך 18.7.2025.

ה. לשם הבטחת קיום התנאים שבהחלטה זו, יחתום המבקש על ערבות אישית בסך של 15,000 ₪.

זכות ערר - כחוק

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"ה, 11 יולי 2025, בהעדר הצדדים.